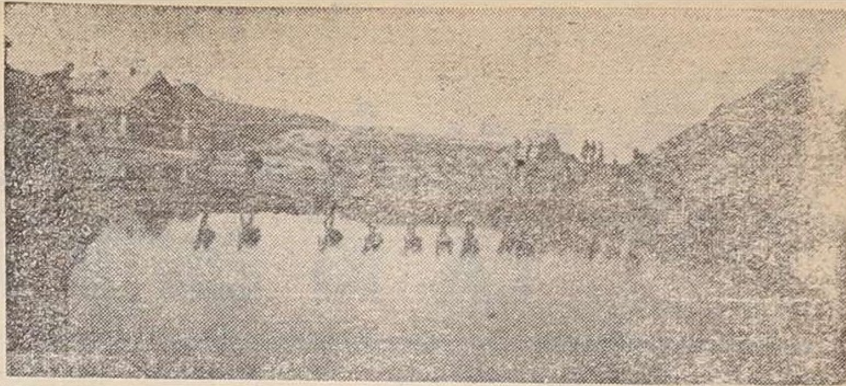
De la munte la mare

DRUMEŢIE ŞI AGREMENT SPORTIV – SĂNĂTATE ŞI VIGOARE PENTRU TOATE VÎRSTELE!

În vacanţă, în concediu de odihnă, cit mai multă mişcare şi, neapărat, cit mai mult timp în aer liber! Este o recomandaţie pe care medicii – fără excepţie – o adresează stăruitor. Motivaţia este directă, cit se poate de simplă: **odihna activă înseamnă sănătate şi vigoare pentru organism, un spor vizibil în capacitatea de efort a fiecăruia dintre noi.**

În contextul său cel mai larg, agrementul vine să răspundă integral acestui important deziderat social. Fireşte, pentru cine îi înţelege foloasele. Şi la fel de firesc ar fi ca noi toţi să îi apreciem valoarea.

Iată de ce acum, în plin sezon estival, readucem în actualitate această formă de odihnă activă. Fiind larg accesibilă, ea se adresează tuturor, indiferent de vîrstă sau de profesiune.

Redactorii noştri au surprins citeva secvenţe care oglindesc preocuparea de a face din agrement un aliat al sănătăţii noastre. Sigur, grupajul nostru nu epuizează – şi nici nu poate epuiza – problematica agrementului, însă unele aspecte pe care interlocutorii noştri le prezintă pot sugera altele...

PRIN DRAGOSTE FAŢĂ DE FRUMOS ŞI NATURĂ, DRAGOSTEA DE ŢARĂ

În Valea Jiului — oricit s-ar părea de curios — noţiunile de „turism" şi „drumeţie" se leagă, neapărat, de numele unui om. Şi, ne-am dat seama, pe bună dreptate. Profesorul de educaţie fizică Dan Cocor, *de la Şcoala generală nr. 1 Petrila, a venit în Valea Jiului în urmă cu 25 de ani.* „...Din Timişoara, unde erau puţine posibilităţi să-ţi satisfaci setea de munte".

Fireşte, am ţinut să stăm de vorbă cu acest profesor care a făcut atit de mult pentru „împrietenirea oamenilor de pe aceste locuri cu muntele". Un om solid, mereu bronzat, cu ochii în care apare un licăr aparte ori de cite ori îţi vorbeşte despre munte, profesorul Cocor a sosit la întilnirea solicitată de noi cu 6 albume mari („doar citeva din cele pe care le am ca într-o adevărată arhivă"), *în care erau texte şi fotografii.* „Cu 25 de ani în urmă, cind am venit aici, găseam oameni care să mă întrebe unde vine Surianul sau dacă e greu de ajuns pe Paring. M-a mirat mult. „Cădeau munţii" pe cei de pe aici — mare noroc — şi ei nu se duceau să-i vadă, să-i cunoască. Păi dacă nu s-au dus de mici, mi-am zis".

Acesta a fost, de fapt, crezul profesorului din Petrila. Să-i facă pe copii să îndrăgească muntele, turismul în general, să-i călească în acelaşi timp din punct de vedere fizic. A început cu excursii mici, apoi din ce în ce mai mari. Simbăta şi duminica, în vacanţele mici, în cea mare, de vară. Cu 8 copii, cu 20, cu 80. „Nu aşa, oricum. La început trebuie să-i iei cu drumuri mici, să-i ciştigi. Apoi cu drumuri frumoase, mai mari. Şi, încet, încet, îi înveţi cum să-şi dozeze efortul la urcuş, în ce fel se folosesc sacii de dormit şi corturile, apoi să se orienteze cu busola...". *Ascultindu-l, pe acest aprig iubitor de turism aflăm lucruri interesante.* „Ştiţi ce înseamnă să faci turism? Se realizează o mare lecţie de geografie, de patriotism. Copiii văd azi un mare şantier, peste doi ani, în acelaşi loc, o mare hidrocentrală şi intuiesc în ce fel, odată cu ei, creşte ţara".

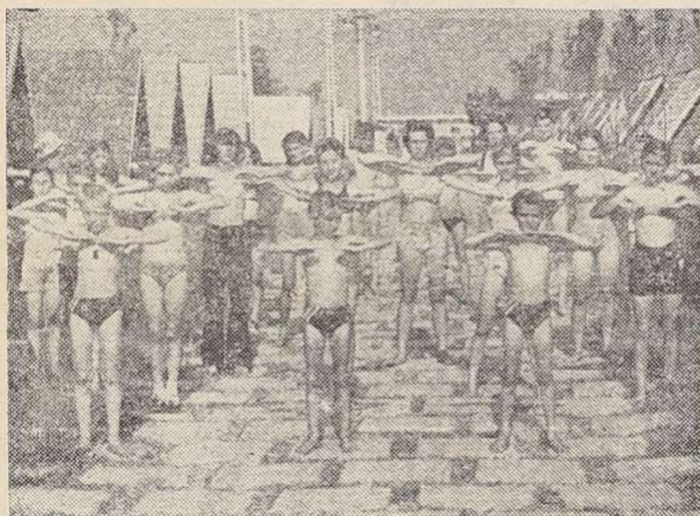
Şi astfel, în Valea Jiului, prin efortul profesorului Dan Cocor *în special, al celorlalte cadre didactice, pasiunea pentru turism este în continuă creştere.*

...Se vor aceste rinduri un omagiu adus profesorului despre care am vorbit, tuturora acelora care ştiu — cu gingăşie şi pricepere — să sădească în sufletele copiilor, prin dragoste faţă de frumos şi natură, dragostea de ţară.

Modesto FERRARINI

La Costineşti, participarea la întrecerile „Daciadei" înseamnă

CINSTEA DE A-ŢI ÎNSCRIE NUMELE ÎN „CARTEA DE AUR" A STAŢIUNII

Privim de pe terasa impunătorului hotel „Forum". Clădirea lui seamănă cu un uriaş transatlantic ancorat din Mare la panglica de aur a plajei. De aici, spre Nord, legată de întinsurile albastre ale Pontului Euxin prin dantela de argint a valurilor, se întinde staţiunea Costineşti, una din perlele litoralului românesc: imens buchet de căsuţe, bungalouri, hoteluri, clădiri adăpostind grupuri social-administrative, toate ornamentate cu o bogată vegetaţie, pomi, iarbă şi flori, foarte multe flori. Chiar de aici, de la etajul 8, se poate distinge tinereţea Costineştiului, căci la Costineşti domină tinereţea. Ea începe chiar cu omul de lingă noi, tovarăşul **Cornel Gogoaşe**, director-adjunct cu probleme educative al Biroului de Turism pentru Tineret (trebuie să precizăm că staţiunea este inclusă în zestrea acestui organism al C.C. al U.T.C.). Cornel Gogoaşe este un tînăr parcă anume format pentru Costineşti: prietenos, bun cunoscător al problemelor agrementului, oamenilor muncii şi are o bogată rezervă de informaţii gata să creeze bună dispoziţie. **„Costineştii** înseamnă — ne informează — **în primul rînd 60 ha de amenajări pentru odihnă şi agrement, amenajări la exigenţele actuale ale turismului intern şi internaţional. Pe aceste 60 de ha cu excelenta plajă de aici îşi pot petrece** vacanţa, **concediul, în jur de 50 000 de musafiri pe an. Şi am ruga să subliniaţi** cuvintul musafiri, **pentru că, într-adevăr, cei ce** solicită serviciile noastre sînt **trataţi cu** atentă solicitudine, **cu tot ceea ce poate contribui la un... popas cit mai plăcut,** recreativ şi cu importante beneficii în favoarea sănătăţii".

Un popas plăcut! **„Eu fac an de an popas aici** — ne spunea medicul **Ion Mureşan**, de la o clinică din Tg. Mureş, pe care l-am întilnit pe aleile staţiunii, alături de soţie şi doi băieţaşi cu rachete de tenis în miini. **Şi ştiţi de ce? Pentru că aici mi-am petrecut vacanţele studenţiei. Vacanţele la Costineşti însemnau şi înseamnă: soare, apă, aer, sport. Subliniaţi cuvintul** sport. **Aţi văzut terenurile. Şi noi am lucrat la amenajarea lor şi revenim an de an să le folosim".**

Se îndreaptă spre terenurile de sport, acolo unde ne conduce şi Cornel Gogoaşe. Ce loc ocupă sportul în viaţa staţiunii? — iată o întrebare firească pentru oameni, mai ales tineri, care se duc la mare să se relaxeze. „În gama **amenajărilor create cu scopul de a asigura petrecerea timpului în mod agreabil şi cu folos — cluburi, discoteci, biblioteci, teatru, terase, cu variate posibilităţi de destindere — o grijă aparte am acordat-o amenajărilor sportive şi organizării activităţii pe acestea".**

Trecem printre şiruri de trandafiri pe „platforma sportivă": 12 terenuri de tenis, 2 de baschet, 2 de handbal, 4 de volei, zeci de mese de tenis, plantate prin spaţiile verzi, terenuri de minifotbal, popicărie modernă. Şi enumerarea ar putea continua. De subliniat: pe toate, activitatea este în toi. **„Avem o foarte bună dotare materială şi, lucru esenţial, personal calificat care organizează şi conduce competiţiile. Tocmai au început întrecerile din cadrul „Cupei Costineştiului", organizată sub genericul „Daciadei", la cele mai populare discipline** — ne dă informaţii interlocutorul. **Fiecare serie îşi are campionii ei. Nu-i plăcut să duci printre amintiri, de la Mare, o diplomă ciştigată în cadrul „Daciadei"?**

Desigur, este foarte plăcut! Mai ales că dacă ai ciştigat acest trofeu numele iţi este înscris în „Cartea de Aur" a staţiunii.

Viorel TONCEANU

POPASURI PRIN CEAHLĂU

Ceahlăul — numit adesea şi „Farul Moldovei" — se profilează maiestuos pe albastrul cerului, trimiţind din înălţimi insistente chemări la drumeţie. Soarele străluceşte puternic, îndemnind spre răcoarea pădurii, a poienilor cu izvoare cristaline. Turistului care îşi face intrarea dinspre Durău, cărările i se deschid ca un evantai spre cabana Fîntînele, spre vîrful Toaca, spre cascada Duruitoare, spre Dochia şi de aici mai departe, spre alte şi alte frumuseţi. Dar, deocamdată, ne aflăm la Durău, acum un complex modern capabil să ofere celor care vin aici la odihnă multiple posibilităţi de recreare.

Stăm de vorbă cu şefa complexului, **Magdalena Chitic. „Peisajul, de un farmec aparte, care oferă privirii o admirabilă vedere spre Ceahlău sau spre Obcine, este foarte reconfortant. În plus, ne străduim să asigurăm condiţii foarte bune de cazare. Pentru cei care nu se încumetă să urce — puţini sînt însă aceia — bowlingul, terenurile de tenis, volei şi baschet, mesele de tenis le stau la dispoziţie. De asemenea, organizăm excursii cu autocarul spre cele mai interesante locuri din împrejurimi, iar pentru cei care, totuşi, vor să străbată masivul, şi nu se încumetă singuri, dispunem de ghizi specializaţi şi de tot echipamentul".**

Într-adevăr, la Durău vin mulţi turişti. „Unii rămîn mai multe zile, alţii doar puţină vreme, să se odihnească şi pornesc iar spre înălţimi — ne spune Milica Custură, lucrătoare în staţiune — aşa cum au făcut-o, spre exemplu, elevii din Iaşi, Bacău, **Galaţi, Brăila etc.".**

Pornim spre cabana Fîntînele. Cărarea urcă prin pădure în pantă accentuată. Dar, odată, ajunşi la cabană, oboseala este repede dată uitării, datorită splendidei priveliştii montane, dar şi a zîmbetului ospitalier, urării de bun venit a cabanierului **Toader Lăcătuşu. „A început vacanţa, au şi început să vină elevii. Au trecut pe aici mai multe grupuri din Botoşani, Piatra Neamţ şi studenţi din Iaşi".** Dinspre pădure se aud strigăte, cascade de risete. Îşi fac apariţia citiva tineri vînjoşi. Îi urmează, în curînd, alţii. Cei care sînt deja sus, pe terasa cabanei, glumesc pe seama celor care mai transpiră pe ultimii metri de urcuş. Ultimului i se face o fotografie pentru **„amintirea evenimentului".** Ne dăm seama că sînt studenţii Universităţii clujene, după neconfundabilul semn „U". În fruntea grupului, lectorul **Nicolae Barabaş** şi conf. univ. **Sorin Pascu.** Discuţia se încheagă repede. Subiectul, evident, excursia în care au pornit-o. **„Nu este o simplă excursie** — ni se spune — **ci o lecţie practică, pentru că în anul I** (toţi sînt încă „boboci") **ei urmează un curs de turism, noţiunile teoretice rămînînd să le aprofundeze acum, pe teren".**

Ar fi multe de spus despre turiştii care străbat Ceahlăul, pentru că pe cărările sale se află, în aceste zile, sute de elevi, studenţi, oameni ai muncii care îşi petrec vacanţa sau concediul de odihnă într-un decor de o deosebită frumuseţe!

Emanuel FÂNTÂNEANU

„ÎMPREJURIMILE ORAŞULUI DE SUB FELEAC INVITĂ LA DRUMEŢIE..."

Dialog cu **Ludovic BINDER**, preşedintele comisiei de turism a CJEFS Cluj

● Tovarăşe Binder, sînteţi — ni s-a spus — unul din promotorii turismului şi agrementului din judeţul Cluj...

— De aproape o jumătate de veac n-am stat nici o duminică acasă. Îmi iau sacul cu merinde şi urc cărările ce duc la pădure, la Hoia, la Baciu, la Mera. Alteori urc şi în Făget.

● Cîţi oameni vă urmează exemplul?

— Cei de vîrsta mea, adică trecuţi de 60 de ani, aproape toţi. Au şi o zi anume, miercurea, cind pornesc în drumeţie. Sînt peste 500. Merg pînă la 20 de kilometri. Pare mult, văd că vă miraţi, dar cind eşti antrenat..

● Am văzut, într-o duminică, în pădure, la Hoia, mii de iubitori ai drumeţiei şi agrementului. Erau muncitori de la „Unirea" şi „Metalul roşu". Au urcat cu familiile, cu prietenii, s-au simţit bine...

— Aţi amintit două colective în care această activitate este... la ea acasă! Mai sînt şi altele: „Clujeana", „Someşul", IRIS, Institutul de proiectări. Nu este duminică în care zonele de agrement ale oraşului de reşedinţă a judeţului să nu fie luate cu asalt. De o vreme încoace şi valea Someşului, de la podul Garibaldi spre cartierul Grigorescu. O masă de oameni care fac plajă!... Sînt, însă, prea puţine colective care au asemenea preocupări, le numeri pe degete. Pînă la cele de ordinul zecilor, cite există în urbea noastră, e cale lungă!

● Ce să înţelegem de aici?

— Că turismul de masă, agrementul, în pofida accesibilităţii sale — din cartierul Mănăştur eşti în citeva minute în pădure, la Hoia — rămîne totuşi un fel de... copil vitreg. Cei care sînt dornici să-şi petreacă o zi în aer liber (sau chiar mai multe, în concedii) sînt de regulă, cam aceiaşi, din colectivele amintite.

● Ce explicaţie ar fi?

— Sînt mai multe! Înainte de toate, concurenţa autoturismului. Împrejurimile oraşului de sub Feleac invită la drumeţie, la agrement, zeci de mii de oameni, dar unii preferă alte zone, mai îndepărtate, chiar peste limitele judeţului. Cu tristeţe trebuie să mărturisesc că am cunoscuţi care n-au urcat nici măcar o singură dată în Făget!

● Ce ar găsi acolo?

— Frumuseţi nenumărate, locuri lesne de urcat — vîrful Peana, Măgura Sălicei, creasta Girbăului, creasta Vîlcele — sau de făcut popas — valea Căprioarelor, valea Morarilor, în general întreaga zonă Făget-Tăuţ care poate concura prin pitorescul ei cu multe din ţară.

● Aţi oferit o primă explicaţie a lipsei de interes faţă de agrement...

— Da, să continui... Gustul pentru drumeţie, pentru agrement trebuie, de fapt, format de la vîrsta copilăriei. Or, în şcoli organizaţiile de pionieri şi de tineret urmăresc în principal latura competitivă a agrementului şi turismului, organizează concursuri de orientare. Ce-i drept, le organizează bine există şi o divizie, pe 5 etape. Concursul cuprinde, să zicem pînă la 10 echipe. Asta nu înseamnă, însa, caracter de masă. Citeva sute de copii... Restul de zeci de mii rămîn în afara agrementului, a activităţilor sportive în aer liber care pot fi organizate cu acest prilej.

● Deci şcoala, în strînsă colaborare cu familia, să înţeleagă mai bine rostul acestei activităţi pentru sănătatea şi dezvoltarea copilului, să o promoveze, să o sprijine...

— Ar fi foarte bine! Şi la fel de bine ar fi dacă Oficiul judeţean de turism nu s-ar limita doar la aprovizionarea cu alimente a unor cabane sau puncte turistice, ci s-ar preocupa în aceeaşi măsură şi de crearea unor centre de închiriere a materialelor şi echipamentului sportiv (tenişi şi bascheţi, rucsacuri, chiar şi corturi). Amatori sînt cu sutele. Deci, o diversificare a servirii populaţiei, ceea ce ar spori şi eficienţa instituţiei.

● Cu aceste amendamente...

— ...„Sînt convins că agrementul ar putea face paşi mai fermi spre extinderea sa într-un oraş care a trecut de 300 000 de locuitori...

Tiberiu STAMA